

NEYİ BEKLIYORSUN NEYİ?

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

“Fakir mi fakir, hiçbir parası olmayan ve köyden gelmiş bir adam, yaz günü şehirde pazara inmiş ve buz toptancısından, sattıktan sonra parasını vermek üzere bir miktar buz almış. Ama ikinci vakti geçmek üzere olduğu halde bile bir şey satamamış. Bunun üzerine ben ne yaparım, nasıl öderim diye telaşa kapılıp, bağırmaya başlamış: "Ben dışarıdan gelmiş bir misafirim... Hiçbir param yok... Borçla aldığım buzlarım da eriyip gidiyor. Ne olur, bunları alın da benim derdime bir çare bulun!.." O böyle feryat ederken, İbrahim Edhem Hazretleri de oradan geçiyormuş... Zavallı adamın sözlerini duyunca bayılıp yere düşmüş... Çevresindeki insanlar, bağlı bulundukları bu büyük zâtın bayılmasına şâhit olunca hemen buzunun bütün buzlarını satın alıp İbrahim Edhem Hazretleri'nin vücuduna sürmüşler ve ayılmasına vesile olmuşlar... Kendine gelen mürşidlerinden, birdenbire başına gelen bu hâlin sebep ve hikmetini sormuşlar. O da "Uzun zamandır nefsimle uğraşıyordum... Çözemediğim, nefsimin zorlandığı bir mevzu vardı... İşte bu adam, hem gurbette olduğunu söylüyor, hem hiçbir şeyi olmayan bir müflis olduğunu ilan ediyor, hem de borçlanıp aldığı sermayesinin göz göre göre hiç satamadan, boşu boşuna elinde eriyip gittiğini feryat ve figanla anlatmaya çalışıyordu. Birden onun bu sözleri beni kendime getirdi... Ben ondan daha kötü durumdaydım. Bu fânî dünyada bana verilen ömür sermayesini kaybedince, başıma gelecek ebedî hüsrânı bütün dehşetiyle gördüm ve nefsimde de gösterdim. Bu müthiş bir şeydi dayanamayıp bayıldım!.." demiş. İbrahim Edhem Hazretleri bunları söyledikten sonra yine tekrar kendinden geçip bayılmış..”.

NEYİ BEKLIYORSUN NEYİ!

Bu kıssadan nefse düşen çok hisse var. Evet ömür sermayesi pek az, muzır manileri çok fazla.

Karlı bir ticaret için eline verilmişken nerelere ve nelere savurdun ömrünü? Heyhat gidiyor işte ve eriyor sermayen.

Nasıl geçti günler, ne zaman bu yaşa geldin? Bak Sermayen eriyor, ne duruyorsun? Belki de çoğu eridi, kalanları kurtar bari. Neyi bekliyorsun, ne diye duruyorsun? Sermayen eriyor.

Kaç ağaç diktin ömründe? Kaç kuş, kuzu börtü böcek yedi meyve yaprak ondan? Kaç kez toprağa çekirdek attın? Kaç kez çapaladın büyüsün diye fidanları? Bildiğini bil ki sermayen eriyor.

Kaç gece uyanık kaldın yıllardır uyumayanlara rahmet için. Bir avuç harç olabildin mi dünyayı manen imar edenlere. Peki harç değilse tuğla olabildin mi? Ya da kaç tuğla koydun bu bina için. Hey gidi günler hey işte eriyor sermayen.

Sen ise neyi bekliyorsun? Ahde vefayı bilmez misin? Galu belayı ne çabuk unuttun. Unutma ki sermayen eriyor ve sen unutulmadın.

Kainata ibret nazarıyla kaç defa baktın? Bakıyorsun ha! Gözler yoksa başka maksatlar için mi eline verildi. Bakışların da matlaşıyor farkında mısın? Eriyor işte eriyor sermayen.

Beden tuğlaların birer birer eskiyor dökülüyor, saniyeler elli milyon hücrenin gidişine tanıklık

NEYİ BEKLIYORSUN NEYİ?

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cumartesi, 18 Mayıs 2024 05:53 -

ediyor ve sen bakıyorsun, bak! İyi bak! Sermayen ne halde nasıl da eriyor.

Hadi artık dön sırtını cam parçacıklarına, yüzünü de elmasın hakikat penceresinde parlayan yıldızlı lemaatına. Gafletsiz gayret et ki erimesin sermayen sen de ebedileş, sermayen de...

Levent Şümür
28 Ocak 2010